

Документално разследване

ИСТИНАТА ЗА КИМ ФИЛБИ

Конспирацията „Ротшилд“
Как Шпионина на XX век манипулираше
Хитлер, Сталин, Чърчил и Рузвелт

ПЕТЯ МИНКОВА

Съдържание

От автора	5
Предговор	10
Първа книга	16
Част I. Истинската история на Ким Филби	16
Кой е бащата на Филби	19
Конспирацията на Виктор Ротшилд и Ким Филби – новото поколение в Групата	30
Кой всъщност е Ким Филби	32
Сталин избива вербовчиците на Ким	45
Играта на Групата	49
Групата скарва Сталин и Хитлер	53
Първи съмнения на руснаците във Филби	72
Живот на ръба – предателството на Волков	76
Част II. Невидимата ръка	86
Издигането в службата	86
Ким Филби и Алън Дълес	88
Мистериозното бягство на Доналд Маклийн и Гай Бърджис	97
Чудесата в секретното дело на Филби	106
Шефът на ФБР Едгар Хувър: Пийч е виновен колкото за пъкъл!	137
Краят на голямата шахматна игра	175
От Самара до Москва	185
Част III. Секретна школа	197
Срещата с Учителя	200
Обучението започва	206
Уроците на Учителя	223
Защо Филби презирал Брежнев и Горбачов	237
Новата мисия за КГБ и операция „Голгота“	243
Втора книга	251
Кой е първият ученик на Ким Филби	251
Момчето, което мечтаеше да е разузнавач	252
Шпионската школа в Москва	255
Приключенията на един 007 и съпругата му в Ню Йорк	269
Замесват Сами Дейвис-джуниър в суперсекретна операция	277
Пробивът в електрониката	283
Нюйоркската мафия предлага секретна технология за ДЗУ	290
Операцията по промяна на речта на американския президент	295
Предотвратена е ракетна атака срещу US посолството	297
Използвана литература	304

ИСТИНАТА ЗА КИМ ФИЛБИ

Конспирацията „Ротшилд“
Как Шпионина на XX век манипулираше
Хитлер, Сталин, Чърчил и Рузвелт

- © **Петя Минкова**, автор, 2018 г.
© **Проф. д-р Иванка Бонева**, научен рецензент, 2018 г.
© **Десислава Христова**, корица, 2018 г.
© **Иван Найденов**, редактор, 2018 г.
© **Антоанета Стефанова**, предпечатна подготовка, 2018 г.
Книгоиздателска къща „Труд“, 2018 г.

Всички права са запазени. Никаква част от тази книга не може да бъде възпроизвеждана под каквато и да е форма и по какъвто и да е начин без разрешение на автора.

ISBN 978-954-398-560-9

От автора

Тази документална книга е резултат от 4-годишно проучване на нови разсекретени и неизвестни досега документи в Британския архив за дейността на Шпионина на XX век Ким Филби. Тези материали заедно със спомените на неговите ученици и съпругата му, интервюирани специално за книгата, както и разказите на хора, които са го познавали, разкриват един абсолютно непознат Филби. Човек, нямащ нищо общо с този, който е искал да си мислим, че е. Вероятно защото кредото му е, че врагът не бива да се улеснява, като му се подава дори и минимум информация.

Задълбоченото проучване на новите документи и разказите от първо лице на хора, които добре са го познавали, се оказаха надежден ключ към сложния пъзел „Филби.“ Сякаш този човек-загадка през тях ни подава определени жокери с надеждата да бъде повдигната завесата и да разберем за какво всъщност се е борил. Наистина ли е бил лоялен към Москва, или само е играел ролята на такъв, за да манипулира по-лесно Кремъл и КГБ? Защо толкова години е предан към съветското разузнаване, когато знае, че то ликвидира един след друг ръководителите му? Което де факто го предава и с това прекратява кариерата му. Дали това не осуетява издигането му за шеф на МИ6? Защо Филби се е правел на лоялен към Москва, съсипала по брутален начин комунистическата идея, в която той искрено вярвал? Защо той, приятелят му Виктор Ротшилд и Групата около тях са манипулирали едновременно всички водещи политици в Европа и САЩ и разузнаванията им – от Хитлер и Сталин до Чърчил, Рузвелт, Труман и цяла поредица британски премиери и министри? Всички тези отговори ще откриете в тази книга. С документи и точни цитати от първо лице от много хора, които лично са познавали Шпионина на XX век.

Те разкриват един нов образ на Филби, който разбива всички досегашни клишета. Човек, организираше сложна, многопластова партия шах

на световно ниво, където суперинтелектът и мисленето с десетина хода напред са задължителни.

Ще разберете и кой е учителят му – баща му Джек Филби, който също като сина си е манипулирал руското, английското и американското раз-узнаване, сочат новите разсекретени документи на Британския архив, публикувани в книгата. От тях става ясно, че и таткото е бил член на влиятелна глобална група, която се е борела за нов световен ред, като е преследвала и конкретни политически и бизнес цели.

Бащата на Филби е бил приятел с Уинстън Чърчил, с бъдещия легендарен шеф на ЦРУ Алън Дълес, с американския президент Франклин Д. Рузвелт, с краля на Саудитска Арабия, чийто първи съветник е до смъртта му, бил е на "ти" с британския и американския бизнес елит като шеф на най-голямата американско-арабска петролна компания.

Книгата подробно проследява как всички тези контакти на бащата са наследени от Ким, който твърде млад е приет за член на споменатата глобална група. Неслучайно приятелите му в Кеймбридж и Оксфорд са второто поколение на това аристократично тайно общество – петзвездни млади джентълмени, чийто суперинтелект определено надминава този на Сталин, Хитлер, Чърчил, Рузвелт, Труман, на лидерите на Близкия изток, на шефовете на МИ5, МИ6, ЦРУ и ФБР. Всички те в един момент попадат в изкусните паяжини, изплетени от Групата около Филби, Виктор Ротшилд и приятелите им от Кеймбридж и Оксфорд.

Книгата разкрива неизвестни досега доказателства, че това общество е много по-голямо и по-влиятелно от популярната „Кеймбриджка петорка“. То не е сбор от твърдолинейни комунисти, а от 20-годишни младежи – идеалисти, убедени, че правителствата в Европа водят света към гибел. По онова време все още не е забравен кошмарът на Първата световна война, а държавите вече се подготвят за нова, още по-кръвопролитна.

След като не могат да я предотвратят, приятелите от Оксфорд и Кеймбридж правят всичко възможно да я съкратят, като години наред манипулират правителства и водещи политици по цял свят. За тази цел членовете на Групата изграждат тайна мрежа за дезинформация на шпионски центрове като МИ5, МИ6, съветското разузнаване, ЦРУ и ФБР.

С лъжи, финес и ювелирни разузнавателни операции младежите ускоряват настъпването на дългосрочен мир, борейки се за по-справедлив международен ред. С манипулациите си на световно ниво Групата създава не само истории, а перфектни илюзии, с които така заблуждава Хитлер

Ким Филби
Снимка:
„Бритиш Пате“

и съюзниците му, че в крайна сметка нацистите губят войната. Акциите им и до днес се изучават в учебниците като пример за брилянтно проведени свръхизобретателни разузнавателни акции.

Необикновената група е толкова задружна, че не оставя нито един свой член да бъде заловен, разкриват наскоро разсекретените британски архиви, до които българският читател за пръв път получава достъп в настоящата книга. Представени са голяма част от скритите машинации, чрез които Филби е спасяван по мистериозен начин на два пъти. Зад това стоят дискретни обеда, вечери с лордове и висши политици от кабинета на двама британски премиери.

За пръв път става ясно как съветското разузнаване е жертвало Филби – най-резултатния си разузнавач, вероятно за да спаси свой по-високопоставен шпионин, който остава неразкрит и до днес. Ким от самото начало знае това, но играе докрай ролята на лоялен към Кремъл, за да продължи голямата шахматна игра на Групата. Не е изключено в Москва да са се досещали за конспиративните планове на задругата и може би това е причината КГБ години наред да държи Филби в изолация.

Друг принос на книгата е, че за пръв път с разкази от първо лице е осветена тайната школа на топ разузнавача в Москва. Малко известно е, че когато в Кремъл разбират, че Филби обучава лично българския разузнавач ген. Тодор Бояджиев, който вече има зад гърба си редица успешни операции в САЩ, в Москва организират секретна школа, в която Филби преподава до края на живота си. За пръв път цялата ѝ дейност е описана подробно

благодарение на интервюта, проведени специално за книгата с легендарните руски разузнавачи Михаил Богданов и Михаил Любимов – близки съратници на Филби. Богданов дори бе така любезен да предостави свое есе със спомените си за школата за написването на настоящата книга. Именно тук за първи път са представени всички шпионски трикове, концентрираната житейска мъдрост и моралните послания, които Филби е искал да предаде на учениците си.

Много любопитен е и начинът, по който той е изпитвал разузнавачите. Характеристиките, които им е подготвял, са толкова прозорливи, че Ким с точност прогнозира съдбата на всеки един от тях.

За школата и живота си с големия шпионин разказва и съпругата му Руфина Пухова, която изключително рядко разговаря с журналисти, но бе така любезна да направи това специално за тази книга.

Освен работата с младите разузнавачи са загатнати и някои от спец операциите, в които шефът на КГБ, а по-късно и лидер на СССР Юрий Андропов включва Филби. Дали сред тях не е и свръхсекретната „Голгота“? Дали именно с нея Андропов и Филби не са подготвили края на социализма? Дали не са режисирали прехода, определяйки кой политик каква роля трябва да играе? Крайната им цел е наистина благородна – създаването на едно по-справедливо общество. Предстои да видим дали ще се осъществи, тъй като има доста индикации, че операцията все още е в ход.

С нея е свързано и завещанието на Ким Филби, който до края учи младите разузнавачи да мислят критично. Да не се поддават на манипулациите на политиките, а да работят по своя програма, за да запазят мира и да изграждат мостове между двата враждуващи лагера.

Последната част е книга в книгата и е посветена на първия ученик на Филби – българския генерал Тодор Бояджиев. Освен че ги е свързвало искрено дългогодишно приятелство, сумарно той е прекарал с Ким повече време, отколкото всички останали ученици, взети заедно. Той години наред осмисля съветите на учителя си и в книгата разкрива как ги прилага в конкретни секретни операции. А последната му е обединението на разузнавателните общности по света като противовес на егостичните политически елити. Дали това е реверанс към Учителя или передното приятелско намигване на Групата?

Приятно четене.

Петя Минкова

БЛАГОДАРЯ на българския разузнавач Тодор Бояджиев и съпругата му, които ми се довериха и споделиха своите спомени за приятелството си с Шпионина на ХХ век, включително и огромния си снимков архив.

Признателна съм и на съпругата на Ким Филби – Руфина Пухова, която, макар че много рядко дава интервюта, се съгласи да сподели любопитни спомени от живота си с разузнавача легенда.

Огромни благодарности дължа и на човека, който пръв в КГБ се сеца да използва огромния опит на Филби и организира школата му в Москва – световнопризнатия руски разузнавач и автор на бестселъри Михаил Любимов.

Благодаря и на един от най-добрите му ученици – известния руски шпионин Михаил Богданов, който бе така любезен да разкаже как са се провеждали занятията и триковете, които Филби е разкрил в школата.

Благодаря и на Британския национален архив, който разсекрети голяма част от документите, свързани с делото срещу Шпионина на ХХ век. Те изграждат един съвсем нов и вълнуващ образ. Много по-различен, много по-сложен и тайнствен от този на обикновен идеалист комунист.

Предговор

За ЧОВЕКА, когото познавах, и за книгата на Петя Минкова за Шпионина на ХХ век

Ген. Тодор Бояджиев

Мислех си, че ще е лесна работа да напиша предговор към поредната книга на една известна и доказана с перото си и разследващия си неутолим хъс журналистка и талантива писателка Петя Минкова. А ето че ми е трудно даже да започна. Сигурно е така, защото се оказва, че ще я „хваля“ за нещо, в което съм активно присъстващ.

Може би точно това изисква да напиша няколко реда или страници, за да поставя нещата на точните им места и да избегна неразбиране на твърде важни факти.

Първото и категоричното, което трябва ясно и откровено да заявя още в началото, е, че ако имам някакъв принос към НЕЙНАТА книга, това е, че преди няколко години, в интервю с мен, предизвиках интереса ѝ към една голяма и необикновена личност – Ким Филби. След това многократно сме водили изчерпателни разговори за него, както и по любимата ми тема за разузнаването въобще.

Алън Дълес, бащата на модерното американско разузнаване, много преди това го беше обявил за „Шпионин на ХХ век“. Петя Минкова очевидно знаеше вече доста за тази необикновена личност и факта, че има един българин, който го е познавал отблизо. Това беше причината да проведем многократни разговори за Филби и за връзката му с България.

Моят късмет беше, че много години преди това очевидно Съдбата направи така, че аз се озовах на точното място в необходимия момент. През май 1973 г. имах огромния шанс в продължение на 45 дни да живея под един покрив и в непре-

къснат контакт не с Шпионина, а с ЧОВЕКА Ким Филби. А най-невероятното бе, че това се оказа само НАЧАЛОТО.

Началото на едно лично приятелство повече от 15 години, с много дни, седмици и месеци под един покрив, в България и в Москва, в непрекъснат директен и кореспондентски контакт в продължение на всички тези години. Та до няколко дни след тъжния 11 май 1988 г., когато получих неговото писмо, писано дни преди да си отиде. И отново на традиционната за него синя оризова хартия. Но за това става дума в книгата, която държите...

Очевидно този първи разговор с авторката за ШПИОНИНА – ЧОВЕКА стартира трайния ѝ интерес към тази забележителна личност.

Ако тогава се виждах като „най-информирания филбист“ в България, днес заявявам категорично, че Петя Минкова вече знае повече за човека, когото аз познавах през последните петнайсет години от богатия му и изключително интересен живот. През всичките години тогава и след това съм се интересувал от феномена „Ким Филби.“ В личната ми библиотека има десетки книги, писани за него на много езици, издавани в различни държави и континенти.

Имам стотици класирани и подредени страници от различни изследвания и публикации, открити в интернет, няколко DVD-та с художествени и документални филми за него. Самият аз многократно съм се появявал в български, руски и английски телевизионни и радиопредавания. Три от моите книги са за него или са свързани с него. Това лято ще се появи и филм на Би Би Си и „Дискавъри“ също с мое участие.

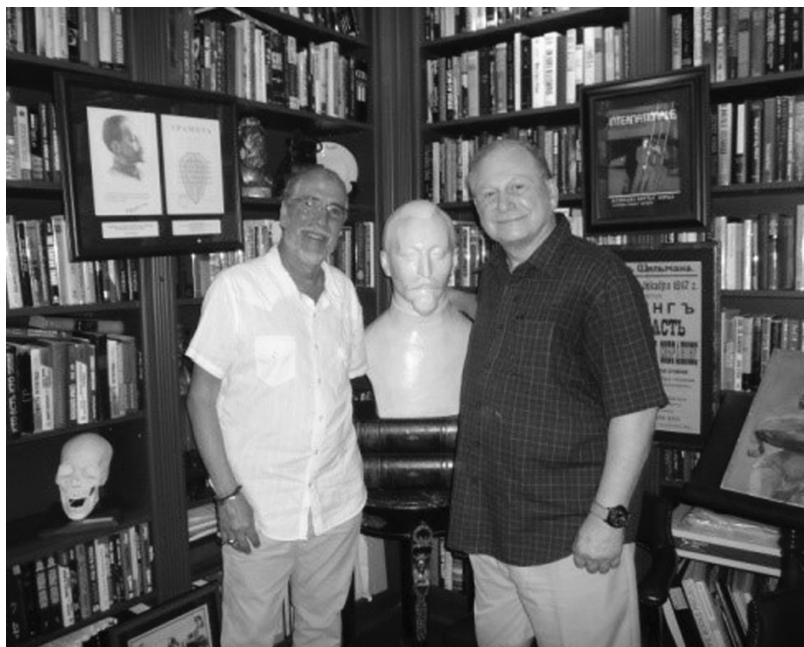
През всичките тези години съм осъществил личен контакт с десетки личности, които са го познавали или са били негови „приятели и противници“, лично или задочно, в няколко различни държави и континенти. Познавам някои от децата и внуците му.

Сигурно звучи екзотично, но поддържам контакт и с един индус от Бомбай, около 40-годишен ИТ специалист, кръстен от родителите си Джон Ким Филби. Какъв е бил мотивът им

да му дадат името на първородния син на Ким, не знам, но напомням, че Филби е роден на 1 януари 1912 г. в Индия.

Пиша точната му рождена дата, за да напомня един важен „знак на Съдбата“. В същия час, ден, месец и година е родена и майка ми, но не в Индия, а в Малко Търново, което тогава все още е в Турция. Ким знаеше този факт и затова при всяко свое идване в България, дори когато аз не съм бил в страната, се виждаше със своята астрална близначка.

Станах добър приятел с американеца, построил най-големия частен музей, посветен на разузнаването, в Бока Ратон, Флорида, САЩ. Преди пет години имах удоволствието да му гостувам със семейството си и цял ден да разглеждам триетажния музей и огромната му лична библиотека, заемаща цял етаж в жилището му до музея. Сигурно ще разберете възнението ми, когато между хилядите томове книги, посветени на разузнаването, той ми показва четири от моите книги на един от рафтовете.

Тодор Бояджиев с шефа на най-големия частен музей на разузнаването в САЩ Кийт Мелтън.

Разбира се, най-голямата изненада бе, че две от трийсет и деветте зали на музея са посветени на Ким Филби. Представете ли си? Висш офицер от американското разузнаване, суперуспешен бизнесмен след пенсионирането си, инвестирал десетки милиони долари в изграждането на музея – „луд“ феномен на Шпионина на ХХ век? Имах всички основания да се чувствам като най-най-информирания, поне у нас, човек за тази забележителна личност.

Беше така до момента, в който Петя ми даде книгата си, вече готова за печат. Тя не само в много отношения вече е поинформирана от мен. Голямата ѝ ЗАСЛУГА е, че тя излага, и то по много убедителен начин, съвсем нова и различна хипотеза за „Кеймбриджката петорка“.

През всичките тези години са лансирани две противоречащи си хипотези. ОСНОВНАТА: Петорката е най-крупното агентурно постижение на КГБ и съветското разузнаване в периода 1930–1970 година. ПРОТИВОСТОЯЩАТА: Петорката са двойни агенти на британското разузнаване. Изненадващото е, че втората хипотеза точно в годините на Втората световна война е имала своите сериозни поддръжници и в съветското разузнаване.

И днес се появява една българска разследваща журналистка и талантива писателка, която хвърля силно аргументирано и документално подкрепено предизвикателство на двете хипотези.

Първо: Те не са петорка, а са много по-голяма група.

Второ: Те не са нито руски, нито британски или нечии други агенти, а са агенти на кауза, споделена между тях в 30-те години на миналия век.

И това е каузата за нов международен ред. Не комунизъм, капитализъм, неолиберализъм, глобализъм. Кауза за справедлив международен ред на човешки права, ред на равноправие, на равен шанс, с осигуряване на достоен, сигурен и задоволителен стандарт за всички. За свят без войни, свят на зачитане на националното достойнство на всяка държава и на всеки народ, свят на разбирателство и широко сътрудничество.

Може би свят утопичен, но тези млади хора на миналия век, аристократи на духа, много от тях безмерно богати или с неограничени, макар и невидими властови позиции са вярвали, че такъв ред може да се появи, и са служили на тази идея. Не като организирано тайно общество, не като наследници на масони и тамплиери. Много по-практични, използващи скритите си възможности, за да влияят на политици и правителства да променят международните отношения и хода на историята.

Изкушава ме мисълта, че може би аз съм дал начален тласък за търсенията ѝ в тази посока, след като пред нея развивах тезата, че е по-точно да се говори за ОКСБРИДЖКА група. Факт е и днес се знае, че руското разузнаване е имало Кеймбриджка петорка. Но също така се знаят единайсет псевдонима на лица от другия голям британски университет – Оксфорд, с които руското разузнаване е поддържало връзка. И нито една конкретна самоличност зад тези агентурни псевдоними.

Голямата заслуга на Петя Минкова е, че след като си е осигурила достъп до стотици разсекретени напоследък документи от Британския националния архив около разследването, водено десет години – от 1953 до 1963 г., и практически продължава и до ден-днешен, авторката изгражда една силно аргументирана и документирана хипотеза. Аз съм сигурен, че задълбоченият ѝ анализ ще предизвика реакция на много изследователи по различни географски ширини. Неминуемо едно такова сериозно разследване не може да се вкара в занимателния жанр на политическия трилър.

Тезата ѝ би могла да се превърне в суперкасов филм, както казват американците – в световен блокбастър. Това също е едно от големите достойнства на тази творба, която изгражда, развива и защитава нова хипотеза. Една теория, с която може да преоценим някои исторически събития и да направим разумни изводи за днешния и утрешния ден.

А що се касае до втората част на книгата ѝ, аз се чувствам неудобно от своето присъствие в това сериозно авторско разследване, но това не трябва да е за сметка на истината.

Другият голям принос на книгата е, че авторката за първи път изнася толкова подробни данни за секретната школа в Москва, в която Ким обучава съветски разузнавачи. Ласкава се, че донякъде аз бях причината за това, тъй като за първи път в България той обяви пред цялото ръководство на МВР, че може да ме обучи по-добре, отколкото това ще направят на семинар в СССР. Петя Минкова изгради тази част въз основа на дълги интервюта и разговори с едни от най-известните руски разузнавачи Михаил Богданов и Михаил Любимов, както и със съпругата на Филби – Руфина Пухова. Ще се радвам, ако появата ми в книгата и съдействието ми авторката да разговаря с тези най-близки хора на Ким през последните 25 години от живота му с нещо допринасят за по-доброто разбиране на феномена „Филби“.

Благодаря на Съдбата, че ми даде шанса да познавам този ЧОВЕК и да бъда в кръга на неговите приятели!

22 юни 2017 г.